

P O L S K A

I Z B A

INŻYNIERÓW

BUDOWNICTWA

SD/3809/14

L.dz. SD-0064-0005(3)/14

Sygn. akt KSD/06/14

Warszawa, dnia 24 kwietnia 2014 r.

Decyzja Nr 6/14

Krajowego Sądu Dyscyplinarnego Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) w związku z art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 42 z późn. zm.) po rozpatrzeniu w dniu 24 kwietnia 2014r. odwołania Pana z dnia 5 marca 2014 r. od decyzji Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa nr 2/14 z dnia 29 stycznia 2014 r., Krajowy Sąd Dyscyplinarny Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję

UZASADNIENIE

Pan posiada uprawnienia budowlane z dnia 8 grudnia 2004 r. do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno-budowlanej.

Pismem z dnia 31 lipca 2013 r. Pani wniosła skargę do OROZ Wielkopolskiej OIIB na Pana . Wskazała, że jest investorem budowy budynku magazynowego z chłodnią w Grodzisku Wielkopolskim. Roboty budowlane były prowadzone przez przedsiębiorstwo sp. z o.o. sp. k. Kierownikiem budowy był Pan – pracownik generalnego wykonawcy, natomiast Pan był inspektorem nadzoru inwestorskiego.

Po sporządzeniu inwentaryzacji geodezyjnej okazało się, że posadowienie obiektu budowlanego, jego kształt i kubatura odbiegają od rozwiązań przyjętych w projekcie.

W dniu 26 listopada 2013 r. OROZ przesłuchał w charakterze strony Pana . Strona wyjaśniła, że pełniła funkcje inspektora nadzoru inwestorskiego na przedmiotowej budowie. Pan wskazał, że został wprowadzony w błąd przez inwestora, który informował go, że budynek ma zostać wykonany według projektu zamiennego. Pod koniec lipca okazało się, że inwestor nie dysponuje zamiennym pozwoleniem. Niezwłocznie zawiadomił PINB i WINB i zrezygnował z pełnionej funkcji. Strona wskazała, że jej błąd polegał na tym, że nie poprosiła inwestora w formie pisemnej o decyzję o zamiennym pozwoleniu na budowę.

Pismem z dnia 9 grudnia 2013 r. OROZ wniósł o ukaranie Pana , któremu zarzucił, że pełniąc funkcję inspektora nadzoru inwestorskiego podczas budowy budynku magazynowego z chłodnią w Grodzisku Wielkopolskim niedbale wypełniał swoje obowiązki, w szczególności dopuścił do wybudowania obiektu niezgodnie z projektem budowlanym i decyzją o pozwoleniu na budowę w zakresie posadowienia budynku na działce oraz zmiany powierzchni zabudowy. Swoim postępowaniem naruszył dyspozycję art. 25 pkt 1 Prawa budowlanego.

W uzasadnieniu wskazano, że z dołączonej do skargi Pani inwentaryzacji geodezyjnej wykonanej w dniu 26 lipca 2013 r. przez uprawnionego geodetę jednoznacznie wynika, że budynek magazynowy z chłodnią został posadowiony niezgodnie z decyzją o pozwoleniu na budowę nr 494/2011 z dnia 26 września 2011 r.

Przeprowadzone w dniach 30 lipca i 28 sierpnia 2013 r. kontrole PINB w Grodzisku Wielkopolskim potwierdziły istotne odstępstwa od zatwierdzonego projektu budowlanego. W związku z tym PINB w dniu 25 września 2013 r. wydał postanowienie o wstrzymaniu robót budowlanych a decyzją z dnia 14 września 2013 r. nałożył na inwestora obowiązek sporządzenia i przedstawienia projektu budowlanego zamiennego uwzględniającego zmiany wynikłe z dotychczas wykonanych robót.

W piśmie z dnia 23 stycznia 2014 r. wniesionym do OSD WOIB Pan wyjaśnił, że obowiązki inspektora nadzoru inwestorskiego zaczął pełnić w dniu 20 kwietnia 2013 r. Na kilka dni przed rozpoczęciem budowy inwestor przesłał do generalnego wykonawcy drogą elektroniczną projekt zamienny, według którego nakazał prowadzić inwestycję, zapewniając jednocześnie o dopełnieniu formalności urzędowych związanych z wprowadzonymi zmianami do projektu. Obwiniony uwierzył w te zapewnienia i nie żądał przedstawienia oficjalnych zmian w projekcie.

Na okoliczność wprowadzonych zmian inwestor i generalny wykonawca podpisali aneks do umowy zawierający zmiany ilościowe materiałów. Inwestor za pośrednictwem generalnego wykonawcy zlecił geodecie wytyczenie budynku na podstawie projektu zamiennego.

W dniu 29 lipca 2013 r. doszło do spotkania w siedzibie inwestora, gdzie jego pełnomocnik poinformował, że inwestor pomimo wcześniejszych zapewnień nie posiada decyzji zatwierdzającej projekt zamienny. W związku z tym Pan zrezygnował z pełnionej funkcji zawiadamiając o tym PINB, WINB i inwestora.

Decyzją nr 2/14 z dnia 29 stycznia 2014 r. OSD WOIB uznał Pana winnym popełnienia zarzucanego czynu i za jego popełnienie orzekł karę upomnienia.

W uzasadnieniu wskazał, że zarzut wybudowania obiektu niezgodnie z projektem budowlanym oraz decyzją o pozwoleniu na budowę został jednoznacznie udowodniony. Posadowienie, kształt i kubatura wybudowanego obiektu są odmienne od tych, które przewidywała dokumentacja projektowa. Nieistotnym dla sprawy jest fakt, że Pan

dopuszczył się nadzorowania budowy według projektu zamiennego tylko dlatego, że inwestor zapewniał go posiadaniu pozwolenia na budowę na podstawie właśnie projektu zamiennego. Obwiniony pełniąc funkcję inspektora nadzoru inwestorskiego powinien

sprawdzić, czy zatwierdzony projekt zamienny rzeczywiście istniał. Do czasu otrzymania tego dokumentu nie powinien dopuścić do rozpoczęcia budowy.

Pismem z dnia 5 marca 2014 r. Pan [] wniósł odwołanie od wydanej decyzji. Wskazał w nim, że do obowiązków inwestora należało zapewnienie opracowania projektu budowlanego. Inwestor złamał prawo podpisując z generalnym wykonawcą umowę o wybudowanie budynku magazynowego z chłodnią na podstawie projektu zamiennego, a nie projektu zatwierdzonego decyzją nr 494/2011.

Stwierdził dalej, że obowiązki inspektora nadzoru inwestorskiego realizował rzetelnie i zgodnie z posiadaną na tamten czas wiedzą. Reprezentował inwestora zgodnie z przekazanym przez niego projektem oraz przekazaną informacją o posiadaniu decyzji o pozwoleniu na budowę według projektu zamiennego. W jego ocenie przepis art. 25 pkt 1 Prawa budowlanego nie wymaga sprawdzenia przez inwestora nadzoru inwestorskiego, czy materiały i informacje niezbędne do reprezentowania inwestora są zgodne z prawem. Inwestora i inspektora nadzoru inwestorskiego z samej istoty powinna łączyć szczególna więź zaufania.

Wskazał, że to inwestor świadomie wprowadził w błąd generalnego wykonawcę, kierownika budowy i inspektora nadzoru inwestorskiego.

Rozpatrując wniesione odwołanie KSD PIIB stwierdza, co następuje:

Postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie prowadzone jest na podstawie przepisów:

- 1) ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016 z późn. zm.);
- 2) ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001, Nr 5, poz.42 z późn. zm.);
- 3) Kodeksu postępowania administracyjnego.

W aktach sprawy znajduje się postanowienie PINB w Grodzisku Wielkopolskim z dnia 25 września 2013 r. o wstrzymaniu wykonywania robót budowlanych polegających na budowie budynku magazynowego z chłodnią prowadzonych w sposób istotnie odbiegający od ustaleń i warunków określonych w decyzji Starosty Powiatu Grodzkiego z dnia 26 września 2011 r.

W uzasadnieniu wskazano, że pismem z dnia 29 lipca 2013 r. Pan [] i Pan [] poinformowali PINB o rezygnacji z pełnienia funkcji kierownika budowy i inspektora nadzoru inwestorskiego budynku magazynowego wraz z chłodnią w Grodzisku Wielkopolskim przy ul. [] na działce nr []. Głównym powodem rezygnacji było uzyskanie informacji od inwestora i jego pełnomocnika o fakcie, że na projekt zamienny, na podstawie którego inwestycja była od początku realizowana inwestor nie uzyskał zamiennego pozwolenia na budowę.

W dniach 30 lipca i 27 sierpnia 2013 r. organ nadzoru budowlanego przeprowadził kontrolę wykonanych robót budowlanych, w trakcie której stwierdził, że wzniesiony budynek zawiera istotne odstępstwa od zatwierdzonego projektu budowlanego, które między innymi

polegają na zmianie gabarytów i lokalizacji w terenie. Stwierdzone odstępstwa wymagały zatwierdzenia w drodze zmiany decyzji o pozwoleniu na budowę.

Decyzją z dnia 14 października 2013 r. PINB w Grodzisku Wielkopolskim nałożył na inwestora Panią obowiązek sporządzenia i przedstawienia projektu budowlanego zamiennego uwzględniającego zmiany wynikające z dotychczas wykonanych robót budowlanych w przedmiotowym budynku magazynowym w terminie miesiąca od uzyskania przez decyzję waloru ostateczności.

Wydane przez PINB rozstrzygnięcia (postanowienie z dnia 25 września 2013 r. i decyzja z 14 października 2013 r.) są niewątpliwie dokumentami urzędowymi.

Według art. 76 § 1 i 3 K.p.a. dokumenty urzędowe sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy państwowe w ich zakresie działania stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Nie wyłącza się jednak możliwości przeprowadzenia dowodu przeciwko treści dokumentów wymienionych w tych przepisach.

W wyroku NSA z dnia 29 marca 2011 r. II OSK 553/10, Sąd wskazał, że prawidłowo sporządzony dokument urzędowy korzysta z domniemania prawdziwości (autentyczności) oraz domniemania zgodności z prawdą tego, co zostało w nim urzędowo zaświadczone. Wobec tego organ nie może, bez przeprowadzenia przeciwdowodu (art. 76 § 3 k.p.a.), nie uznać faktu stwierdzonego w dokumencie urzędowym, gdyż będzie to stanowiło naruszenie prawa procesowego.

Podobna teza została zawarta w wyroku NSA z dnia 25 kwietnia 2008 r. II OSK 341/07, gdzie Sąd stwierdził, że organ administracji publicznej nie może dowolnie odrzucić, bez przeprowadzenia przeciwdowodu, istnienia faktu stwierdzonego w dokumencie urzędowym, bowiem stanowiłoby to naruszenie prawa procesowego.

Natomiast w sprawie VI SA/Wa 1036/04, WSA w Warszawie stwierdził, że dokumenty urzędowe mają istotną moc dowodową i stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Organy administracji są więc zobowiązane uznać za udowodnione to, co wynika z treści dokumentu urzędowego. Z dokumentem urzędowym związane jest domniemanie prawdziwości jego treści. Organ prowadzący postępowanie nie może wobec tego swobodnie oceniać ani kwestionować treści dokumentu urzędowego, nie przeprowadzając dowodu przeciwko prawdziwości zawartych w nim informacji.

Z powyższych rozstrzygnięć PINB wynika, że budowa była realizowana na podstawie projektu budowlanego odmiennego od tego, który został zatwierdzony decyzją z dnia 26 września 2011 r. W wyniku tego doszło do realizacji budowy z istotnymi odstępstwami w rozumieniu art. 36a Prawa budowlanego. Projekt, na podstawie którego prowadzono roboty budowlane nie został zatwierdzony przez organ administracji architektoniczno-budowlanej.

Pan wpisał się do dziennika budowy jako inspektor nadzoru inwestorskiego w dniu 20 kwietnia 2013 r.

Pismem z dnia 29 lipca 2013 r. poinformował PINB o rezygnacji z pełnionej funkcji. Wskazał, że uzyskał od inwestora informację, że projekt zamienny, na podstawie którego była prowadzona budowa nie uzyskał zatwierdzenia w formie decyzji o zmianie pozwolenia na budowę.

W toku postępowania i we wniesionym odwołaniu Pan wskazywał, że bezpodstawnie dał wiarę temu, że projekt budowlany zamienny, który inwestor przesłał do generalnego wykonawcy uzyskał zatwierdzenie w drodze stosownej decyzji. Podczas przesłuchania przed OROZ wskazał, że jego błąd polegał na tym, iż nie zażądał decyzji o zmianie pozwolenia na budowę na piśmie.

Według art. 25 Prawa budowlanego do podstawowych obowiązków inspektora nadzoru inwestorskiego należy:

- 1) reprezentowanie inwestora na budowie przez sprawowanie kontroli zgodności jej realizacji z projektem i pozwoleniem na budowę, przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej;
- 2) sprawdzanie jakości wykonywanych robót i wbudowanych wyrobów budowlanych, a w szczególności zapobieganie zastosowaniu wyrobów budowlanych wadliwych i niedopuszczonych do stosowania w budownictwie;
- 3) sprawdzanie i odbiór robót budowlanych ulegających zakryciu lub zanikających, uczestniczenie w próbach i odbiorach technicznych instalacji, urządzeń technicznych i przewodów kominowych oraz przygotowanie i udział w czynnościach odbioru gotowych obiektów budowlanych i przekazywanie ich do użytkowania;
- 4) potwierdzanie faktycznie wykonanych robót oraz usunięcia wad, a także, na żądanie inwestora, kontrolowanie rozliczeń budowy.

Z kolei na podstawie art. 26 Prawa budowlanego inspektor nadzoru inwestorskiego ma prawo:

- 1) wydawać kierownikowi budowy lub kierownikowi robót polecenia, potwierdzone wpisem do dziennika budowy, dotyczące: usunięcia nieprawidłowości lub zagrożeń, wykonania prób lub badań, także wymagających odkrycia robót lub elementów zakrytych, oraz przedstawienia ekspertyz dotyczących prowadzonych robót budowlanych i dowodów dopuszczenia do stosowania w budownictwie wyrobów budowlanych oraz urządzeń technicznych;
- 2) żądać od kierownika budowy lub kierownika robót dokonania poprawek bądź ponownego wykonania wadliwie wykonanych robót, a także wstrzymania dalszych robót budowlanych w przypadku, gdyby ich kontynuacja mogła wywołać zagrożenie bądź spowodować niedopuszczalną niezgodność z projektem lub pozwoleniem na budowę.

Pan dopuścił do realizacji budowy niezgodnie z zatwierdzonym projektem budowlanym. Jego wyjaśnienia, że został wprowadzony w błąd nie zasługują na uwzględnienie, gdyż odpowiedzialność osób wykonujących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie jest obiektywna. Obwiniony miał świadomość, że roboty będą wykonywane na podstawie projektu zamiennego. Niewątpliwie więc powinien zażądać co najmniej wglądu w decyzję zatwierdzającą projekt zamienny. Nie uczynienie tego i danie wiary w ustne zapewnienia inwestora o istnieniu takiej decyzji nie może być okolicznością wyłączającą lub łagodzącą jego odpowiedzialność zawodową w budownictwie z tytułu nieprzestrzegania obowiązków inspektora nadzoru inwestorskiego.

Według art. 138 § 1 i 2 K.p.a. Organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo

3) umarza postępowanie odwoławcze.

Organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W związku z powyższym KSD PIIB utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji.

Strona niezadowolona z rozstrzygnięcia decyzji może ją zaskarżyć za pośrednictwem Krajowego Sądu Dyscyplinarnego, ul. Mazowiecka 6/8, 00-048 Warszawa do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie ul. Jasna 2/4, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Członkowie składu orzekającego:

Andrzej Tabor – Przewodniczący

Jacek Zawadzki – Sprawozdawca

Roman Lulis

Mieczysław Domińczak

Ryszard Feliks Kruszewski

Otrzymują:

1. Pan
2. OROZ Wielkopolskiej OIIB
3. OSD Wielkopolskiej OIIB
4. KSD a/a.

POSTANOWIENIE/ORZECZENIE/DECYZJA N.N. 6/14.....

z dnia 24.03.15r. jest prawomocne(a) od dnia 24.03.15r.